

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 972

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 21 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor..... 13	
Decizia nr. 439 din 23 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 din Codul de procedură civilă	2–3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 542 din 2 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	4–6	1.790/1.071. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 868/542/2011 privind aprobarea modelului unic al biletului de trimitere pentru investigații paraclinice utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și a Instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a biletului de trimitere pentru investigații paraclinice utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate	14
Decizia nr. 558 din 7 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	7–11	3.980/C. — Ordin al ministrului justiției privind acordarea recompenselor polițiștilor de penitenciare și absolvenților instituțiilor de învățământ prevăzute la art. 13 alin. (2) și (5) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare	15–16
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
872. — Hotărâre privind aprobarea Strategiei de dezvoltare a infrastructurii turistice a Ministerului Tineretului și Sportului pentru perioada 2020—2025	12		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
349. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Adrian-Daniel Găvruta a			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 439

din 23 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 451 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioana Sfirăială în Dosarul nr. 39.467/299/2015* al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.360D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că prevederile legale criticate sunt norme procedurale, iar, potrivit art. 65 din Codul de procedură civilă, după admiterea cererii de intervenție, terțul devine parte în dosar, luând procedura în stadiul în care se găsește. Prin urmare, este firesc ca, la cererea acestuia, să-i fie acordate și cheltuielile de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 39.467/299/2015*, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 451 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Ioana Sfirăială într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de apel formulată împotriva Sentinței civile nr. 8.196 din 24 octombrie 2017, pronunțată de către Judecătoria Sectorului 1 din București, prin care pârâta a fost obligată, între altele, să plătească reclamantei contravaloarea cheltuielilor de judecată ocazionate de un proces anterior, în care reclamanta a avut calitatea de intervenient accesoriu.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție, întrucât permit plata cheltuielilor judiciare de către partea care a pierdut procesul, la cererea unei părți care a intervenit voluntar în

procesul care se judecă între părțile originare, respectiv reclamantul și pârâatul. Se susține că doar aceștia din urmă, în calitate de părți ale procesului, pot solicita cheltuieli de judecată, iar nu intervenientul voluntar. Acesta din urmă, în calitate de participant la proces, sprijină exclusiv apărările uneia dintre părți și nu poate fi considerat câștigător al procesului, întrucât, în concret, litigiul în care intervine nu-i aduce niciun beneficiu.

6. Se mai susține că, potrivit art. 129 din Constituție, hotărârile judecătorești sunt supuse căilor de atac reglementate de lege, iar suprimarea unei căi de atac contravine principiului egalității armelor, consacrat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind încălcat și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În acest sens se susține că principiul legalității, al independenței judecătorului național și al drepturilor omului sunt fundamente ale statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție. De asemenea se susține că, în acord cu principiul securității juridice, statele au obligația ca legile să fie clare pentru destinatarii acestora, iar interpretarea lor să fie accesibilă și previzibilă, invocând în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 9 ianuarie 2004, pronunțată în Cauza *Ăcimović împotriva Croației*. Se mai susține că, în același mod, este restrânsă puterea judecătorului național de a dezlega pe deplin problemele de drept descoperite pe parcursul procesului.

7. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție, părțile litigante având posibilitatea de a formula cereri și apărări cu privire la cuantumul cheltuielilor de judecată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare au fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 451 — *Cuantumul cheltuielilor de judecată* din Codul de procedură civilă. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține însă că, deși autoarea excepției ridică, în mod expres, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 274 din Codul de procedură civilă din 1865/art. 451 din actualul Cod de procedură civilă”, motivarea se referă, în esență, la înțelesul sintagmei „*partea care cade în pretenții*”, cuprinsă în art. 274 din Codul de procedură civilă din 1865, în prezent art. 453 din Codul de procedură civilă din 2010.

12. În ceea ce privește stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, cu valoare de principiu, că, în exercitarea controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate; în caz contrar, Curtea ar fi ținută de un criteriu procedural strict formal, respectiv indicarea formală a textului legal criticat (în acest sens, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012). Prin urmare, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 453 — *Acordarea cheltuielilor de judecată*, textul de lege care este aplicabil în cauza dedusă soluționării instanței de judecată, potrivit căruia: „(1) *Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.*”

(2) *Când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. Dacă este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată.*”

13. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 20 — *Tratatelor internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 129 — *Folosirea căilor de atac*. De asemenea sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* cuprinse în Convenția

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 47 — *Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil* și art. 48 — *Prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare* din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 65 din Codul de procedură civilă — *Situația intervenientului*, după admiterea în principiu a cererii de intervenție, acesta devine parte în proces, astfel încât își exercită drepturile și își asumă toate obligațiile legale corespunzătoare acestei calități. Astfel, acesta poate solicita administrarea de probe, invocarea de excepții procesuale sau poate să depună întâmpinare, în cazul intervenției principale. De asemenea, toate actele de procedură ulterioare vor fi îndeplinite și față de intervenient.

15. Curtea reține că problema posibilității intervenientului accesoriu de a-și recupera cheltuielile de judecată de la partea care a pierdut procesul, în funcție de împrejurarea dacă se face sau nu dovada contribuției determinante a intervenientului accesoriu la câștigarea procesului de către partea pentru care a intervenit, nu este o problemă de constituționalitate, ci de interpretare a normei legale, în sensul aplicării corespunzătoare la circumstanțele factuale ale speței deduse soluționării instanței de judecată. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției.

16. În acest sens, Curtea mai reține că, pentru a se elimina posibilele erori în calificarea juridică a unor situații de fapt și pentru a se asigura aplicarea unitară a legii în practica tuturor instanțelor de judecată, legiuitorul a instituit competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura aplicarea corectă și unitară a legilor de către toate instanțele, prin intermediul recursului în interesul legii, în temeiul art. 126 alin. (3) din Constituție și art. 514 și următoarele din Codul de procedură civilă (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 360 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010).

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 453 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioana Sfirăială în Dosarul nr. 39.467/299/2015* al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 542

din 2 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015
privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Preotu în Dosarul nr. 231/43/2017 al Tribunalului Harghita — Secția civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 860D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și părțile Guvernul României și Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 872D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Gheorghiuț Dinu în Dosarul nr. 237/43/2017 al Tribunalului Harghita — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 872D/2018 la Dosarul nr. 860D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 687 din 31 octombrie 2019 și Decizia nr. 849 din 12 decembrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 24 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 231/43/2017, **Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea**

unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Preotu, cu prilejul soluționării unei cauze privind recalcularea pensiei militare de stat.

8. Prin Încheierea din 3 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 237/43/2017, **Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu.** Excepția a fost ridicată de Gheorghiuț Dinu cu prilejul soluționării unei cauze privind recalcularea pensiei militare de stat.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că, inițial, art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 a prevăzut că actualizarea pensiilor militare de stat se realizează ori de câte ori se majorează solda de grad/salariul gradului profesional și/sau solda de funcție/salariul de funcție al militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special. Ulterior, art. II alin. (3) lit. b) din Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare a prevăzut că de la data intrării în vigoare a acestei legi se majorează cu 15% cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție ale cadrelor militare în activitate, precum și ale soldaților și gradaților voluntari, inclusiv ale personalului civil din Ministerul Apărării Naționale și instituțiile aflate în subordinea sa, cu excepția celor care au beneficiat de majorări potrivit Legii nr. 250/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative. Autorii excepției au înaintat o cerere în vederea actualizării pensiei militare de stat, în temeiul acestor dispoziții de lege, pe data de 3 iulie 2017, respectiv pe data de 5 iulie 2017. La aceste cereri, Casa Sectorială de Pensii a Ministerului Apărării Naționale nu a răspuns în termenul legal de 30 de zile. Ulterior, prin art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, art. 60 din Legea nr. 223/2015 a fost modificat, nemaifiind prevăzută actualizarea pensiei odată cu majorarea soldei de grad/salariului gradului profesional și/sau soldei de funcție/salariului de funcție al militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special, iar autorii excepției nu au mai beneficiat de actualizarea pensiei în temeiul art. II alin. (3) lit. b) din Legea nr. 152/2017.

10. Astfel, autorii excepției consideră că se creează o discriminare între persoanele care s-au pensionat în intervalul cuprins între data intrării în vigoare a Legii nr. 152/2017 și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, care beneficiază de luarea în considerare la calculul pensiei a unei solde mărite cu 15%, și persoanele pensionate

anterior intrării în vigoare a Legii nr. 152/2017, care nu au beneficiat de actualizarea pensiei în raport cu această majorare.

11. De asemenea susțin că se creează o discriminare a beneficiarilor pensiilor militare de stat în raport cu beneficiarii pensiilor din sistemul public de pensii, care, potrivit art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, beneficiază de majorarea valorii punctului de pensie anual cu 100% din rata medie anuală a inflației la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat. Totodată, arată că prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2017, valoarea punctului de pensie a fost majorată, însă beneficiarilor pensiilor militare de stat nu li s-au acordat majorări.

12. Autorii excepției susțin și că dreptul la pensie le-a fost afectat, iar legea care a prevăzut actualizarea pensiei în funcție de majorarea soldei reprezintă un drept câștigat. Refuzul de a actualiza pensia în temeiul unor reglementări în vigoare până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 constituie o încălcare a principiului neretroactivității legii civile. De asemenea precizează că pensia reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel că atingerea adusă dreptului la pensie constituie o încălcare a acestui articol convențional.

13. **Tribunalul Harghita — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul lor de calcul și cuantumul valoric, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare, această prerogativă a legiuitorului neputând fi considerată o încălcare a principiului constituțional al egalității în drepturi. Totodată, arată că nu se poate reține încălcarea art. 115 alin. (6) din Constituție, prin raportare la dreptul fundamental la pensie, relevant fiind faptul că modificarea prevederilor legale în sensul eliminării normelor criticate intră exclusiv în competența Parlamentului României, care, printre altele, analizează ordonanțele de urgență ale Guvernului și decide aprobarea sau respingerea acestora, fie în totalitate, fie parțial. Norma criticată se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Faptul că pensiile altor categorii profesionale reglementate de alte legi speciale se stabilesc în funcție de o bază de calcul și un quantum calculate în mod diferit nu poate fi apreciat ca neconstituțional, pensionarii militari nefiind în aceeași situație juridică cu persoanele din categoriile mai sus menționate. În sfârșit, arată că, în realitate, autorii excepției tind către o modificare a soluției legislative criticate, ceea ce este de competența constituțională a Parlamentului, potrivit art. 61 din Legea fundamentală.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017. Examinând motivarea criticilor de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, acestea au în vedere dispozițiile art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, așa cum au fost modificate prin art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017. Textele de lege supuse controlului de constituționalitate au următorul conținut:

— Art. 59: *„Cuantumul pensiilor militare de stat se actualizează, din oficiu, în fiecare an, cu rata medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la data de 1 ianuarie a fiecărui an în care se face actualizarea și comunicat de Institutul Național de Statistică. Dacă în urma actualizării rezultă un quantum al pensiei mai mic, se păstrează cuantumul pensiei aflat în plată.”;*

— Art. 60: *„La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.”*

18. Autorii excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 47 privind nivelul de trai și dreptul la pensie, art. 52 privind dreptul autorității vătămăte de o autoritate publică și art. 146 lit. d) referitor la atribuțiile Curții Constituționale. Curtea constată că autorii excepției invocă și principiul neretroactivității legii civile, reglementat de art. 15 alin. (2) din Constituție, precum și prevederile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind protecția proprietății.

19. Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că un prim aspect de neconstituționalitate invocat de autorii acesteia privește pretinsul caracter discriminator al dispozițiilor art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015, așa cum au fost modificate prin art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017. Astfel, autorii excepției arată că, anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, prevederile art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 prevedeau actualizarea quantumului pensiei militare de stat ori de câte ori se majora solda de grad/salariul gradului profesional și/sau solda de funcție/salariul de funcție al militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special. Aceste dispoziții au fost în vigoare de la data 1 ianuarie 2016 până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017. În acest interval de timp a intrat în vigoare Legea nr. 152/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 27 iunie 2017, care, prin art. II

alin. (3) lit. b), a prevăzut că: „(3) De la data intrării în vigoare a prezentei legi se majorează cu 15% cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție ale următoarelor categorii de personal: [...] b) cadrele militare în activitate, precum și soldații și gradații voluntari, inclusiv personalul civil din Ministerul Apărării Naționale și instituțiile aflate în subordinea sa, cu excepția celor care au beneficiat de majorări potrivit Legii nr. 250/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative.” Autorii excepției arată că, deși au formulat cerere în vederea actualizării pensiei în raport cu aceste prevederi de lege, cuantumul pensiei nu a fost actualizat, ca urmare a intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

20. Analizând aceste critici, Curtea constată că dispozițiile art. 59 și art. 60 din Legea nr. 223/2015, așa cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, au început să-și producă efectele după intrarea lor în vigoare. Astfel, dispozițiile modificate ale art. 59 au intrat în vigoare la data publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, în timp ce dispozițiile art. 60 au intrat în vigoare la data de 15 septembrie 2017, așa cum prevede art. X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017. Prin urmare, actualizarea pensiei potrivit dispozițiilor de lege anterioare intrării în vigoare a dispozițiilor art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 reprezintă drepturi câștigate și nicio dispoziție din aceste texte de lege nu prevede aplicarea lor retroactivă.

21. Așa fiind, Curtea apreciază că aspectele invocate de autorii excepției referitoare la existența unui tratament juridic diferit între persoanele care s-au pensionat în intervalul cuprins între data intrării în vigoare a Legii nr. 152/2017 și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, pe de o parte, și persoanele pensionate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 152/2017, pe de altă parte, se referă, în realitate, la modul de aplicare a legii de către autorități, ce revine controlului instanței de judecată, și nu celei de contencios constituțional.

22. Aceleași concluzii se impun a fi reținute și în ceea ce privește critica de neconstituționalitate vizând încălcarea

dreptului la pensie și a dreptului de proprietate, argumentele invocate de autorii excepției vizând aceleași aspecte.

23. Cât privește critica referitoare la existența unui tratament diferit între beneficiarii pensiilor militare de stat și pensionarii din sistemul public de pensii, supuși reglementării Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, Curtea reține că, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, Curtea constată că cele două categorii de persoane comparate se află în situații obiectiv diferite, fapt relevat, de altfel, și prin reglementarea separată, în acte normative distincte, a dreptului la pensie acordat militarilor și a pensiilor din sistemul public. Curtea arată că, deși după intrarea în vigoare a Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, pensiile militarilor au devenit pensii în sistemul public și au constituit ulterior obiectul de reglementare al Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, legiuitorul, adoptând Legea nr. 223/2015, a înțeles să reinstituie un regim juridic diferit pentru militari și să acorde beneficiul pensiei de serviciu, și nu dreptul la pensie calculată în raport cu principiul contributivității. Prin urmare, existența unui mod diferit de calcul al pensiei, inclusiv sub aspectul actualizării cuantumului acesteia, nu este contrară principiului egalității în drepturi.

24. În sfârșit, referitor la critica vizând contrarietatea dintre dispozițiile de lege criticate și prevederile constituționale care consacră accesul liber la justiție, dreptul la apărare și posibilitatea de a invoca o excepție de neconstituționalitate în fața unei instanțe de judecată, Curtea observă că autorii excepției nu motivează această susținere. Constatând însă că excepția de neconstituționalitate a fost invocată în cadrul unor cauze aflate pe rolul instanțelor judecătorești, Curtea apreciază că drepturile fundamentale invocate nu sunt afectate.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Preotu și de Gheorghiuț Dinu în dosarele nr. 231/43/2017 și nr. 237/43/2017 ale Tribunalului Harghita — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 59 și 60 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Harghita — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 2 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 558

din 7 iulie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri
pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene,
precum și unele măsuri fiscal-bugetare**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Claudia Mocinică în Dosarul nr. 7.222/318/2018 al Judecătoriei Târgu Jiu — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.648D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.649D/2018, nr. 2.015D/2018, nr. 2.016D/2018, nr. 2.091D/2018, nr. 2.207D/2018, nr. 2.280D/2018, nr. 2.281D/2018, nr. 2.349D/2018, nr. 86D/2019 și nr. 369D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ridicată de Sorin Pantelimon Pănescu, de Angela Purcaru, de Ion Băloi, de Camelia Monica Boeriu, de Creola Enoiu, de Mariana Blendea, de Teodora Stănculete, de Maria C. Popescu și de Claudia Carla Popescu în dosarele nr. 8.858/318/2018, nr. 7.784/318/2018, nr. 7.965/318/2018, nr. 7.354/318/2018, nr. 7.786/318/2018, nr. 7.220/318/2018, nr. 7.355/318/2018, nr. 7.966/318/2018 și nr. 8.860/318/2018 ale Judecătoriei Târgu Jiu — Secția civilă, precum și de Adriana Tomulescu în Dosarul nr. 7.221/318/2018 al Tribunalului Gorj — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.649D/2018, nr. 2.015D/2018, nr. 2.016D/2018, nr. 2.091D/2018, nr. 2.207D/2018, nr. 2.280D/2018, nr. 2.281D/2018, nr. 2.349D/2018, nr. 86D/2019 și nr. 369D/2019 la Dosarul nr. 1.648D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 16 octombrie 2018, 15, 7, 8 și 23 noiembrie 2018, precum și prin Sentința civilă nr. 7.449/2018 din 23 noiembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 7.222/318/2018, nr. 8.858/318/2018, nr. 7.784/318/2018, nr. 7.965/318/2018, nr. 7.354/318/2018, nr. 7.786/318/2018, nr. 7.220/318/2018, nr. 7.355/318/2018, nr. 7.966/318/2018 și nr. 8.860/318/2018, **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.**

8. Prin Încheierea din 7 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 7.221/318/2018, **Tribunalul Gorj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.**

9. Excepția a fost ridicată de Claudia Mocinică, Sorin Pantelimon Pănescu, Angela Purcaru, Ion Băloi, Camelia Monica Boeriu, Creola Enoiu, Mariana Blendea, Teodora Stănculete, Maria C. Popescu, Claudia Carla Popescu și Adriana Tomulescu în cauze având ca obiect o contestație la executare împotriva executării silite inițiate în baza unor titluri executorii reprezentate de sentințe civile.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că elementele cuprinse în nota de fundamentare a ordonanței de urgență nu sunt de natură să justifice adoptarea acesteia, în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4) din Constituție, ci a fost impusă de diverse situații cu implicații financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești, și faptul că nu există o astfel de situație extraordinară, cel puțin în prezent, este dovedit de trendul economic ascendent, fiind de notorietate acest aspect, precum și de măsurile care au avut drept scop nenumărate creșteri salariale.

11. Se arată că există o contrarietate vădită între soluțiile de eșalonare a unor drepturi pe o perioadă de 5 ani, justificând o anumită stare extraordinară de urgență, concomitent cu adoptarea unor măsuri în sensul creșterii nivelului salariilor și pensiilor.

12. De asemenea, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 784 din 12 mai 2009 și opinia separată formulată la Decizia Curții Constituționale nr. 188 din 2 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar. Așadar, se impune ca în soluționarea acestei excepții de neconstituționalitate să fie avute în vedere atât jurisprudența Curții Constituționale, cât și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului în materia executării hotărârilor judecătorești.

13. Totodată, se arată că, prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, Curtea a statuat că „procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau a altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația. Caracterul unitar al procesului civil impune respectarea garanțiilor ce caracterizează dreptul la un proces echitabil atât în faza judecătii, cât și a executării silită, cea mai importantă dintre aceste garanții fiind «dreptul la un tribunal» în sensul art. 21 din Constituție și al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adică liberul acces la o instanță independentă și imparțială, stabilită prin lege, și controlul actelor efectuate în ambele faze ale procesului de către instanțele judecătorești”.

14. Autorii excepției, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 6 din 11 noiembrie 1992 și nr. 50 din 21 martie 2000, afirmă că executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi amânată de debitor în mod unilateral, fără acordul creditorului.

15. Se arată că instanța europeană, în jurisprudența sa, a statuat că „Dreptul de acces la justiție, garantat de art. 6 din Convenție, protejează, de asemenea, și executarea hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii, care, într-un stat care respectă preeminența dreptului, nu pot rămâne fără efect în detrimentul unei părți. În consecință, executarea unei hotărâri judecătorești nu poate fi împiedicată, anulată sau întârziată într-un mod excesiv” (a se vedea, printre altele, Hotărârea din 19 martie 1997, pronunțată în *Cauza Hornsby împotriva Greciei*, Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în *Cauza Burdov împotriva Rusiei*, Hotărârea din 6 martie 2003, pronunțată în *Cauza Jasiuniene împotriva Lituaniei*, Hotărârea din 17 iunie 2003, pronunțată în *Cauza Ruianu împotriva României*, Hotărârea din 2 martie 2004, pronunțată în *Cauza Sabin Popescu împotriva României*) și că „Executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de instanța care o pronunță, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din «proces», în sensul art. 6 alin. 1 din Convenție. Dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână fără efect în detrimentul unei părți [*Immobiliare Saffi împotriva Italiei, Sandor împotriva României*]”.

16. În final, autorii conchid că aceste debite reprezintă parte din salariul aferent muncii prestate care nu a fost acordat salariatului din motive de calcul greșit al componentelor salariale aferente domeniului specific de activitate, reglementate prin dispoziții legale, și că este obligația statului de a-și organiza sistemul juridic în așa fel încât autoritățile competente să își poată executa obligațiile față de angajați în mod corect și la timp, pentru ca aceștia să nu poată fi privați chiar temporar de aceste drepturi bănești recunoscute prin hotărâre judecătorească definitivă.

17. **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale și nu încalcă prevederile art. 1 alin. (4), ale art. 16 alin. (1), ale art. 21, ale art. 44 alin. (2), ale art. 53 și ale art. 115 alin. (4) din Constituția României, întrucât prin actul normativ criticat legiuitorul delegat

nu refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci stabilește anumite măsuri pentru punerea în aplicare a acestora. Referitor la încălcarea art. 16 din Constituția României, instanța apreciază că nu se poate reține existența discriminării între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești sau că ar fi discriminați creditorii, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 aplicându-se tuturor creditorilor care au creanțe de natură salarială împotriva statului. Măsura contestată urmărește un scop legitim, asigurarea stabilității economice, și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere, executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Astfel, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic. De asemenea, invocând jurisprudența Curții Constituționale referitoare la eșalonarea unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale, instanța arată că prin reglementarea criticată legiuitorul a urmărit realizarea acestor drepturi într-o manieră care să nu afecteze modul de îndeplinire a altor obligații financiare și realizarea altor drepturi cuvenite personalului din sectorul bugetar prin insuficiența fondurilor și, totodată, apreciază că sunt îndeplinite condițiile de constituționalitate prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție. Cu privire la garantarea dreptului de proprietate, se constată că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1; neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie deci o atingere a dreptului reclamantului la respectarea bunurilor, ca și faptul că lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament, însă, prin adoptarea art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, nu se neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu se refuză punerea în aplicare a acestora, măsura criticată fiind una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit, fiind deci o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție, în condițiile unei implicații financiare majore.

18. **Tribunalul Gorj — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 nu contravin art. 1 alin. (4), art. 16 alin. (1), art. 21, art. 44 alin. (2), art. 53 și art. 115 alin. (4) din Constituție.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene,

precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 22 decembrie 2016, aprobată prin Legea nr. 152/2017, dispoziții care au următorul cuprins: „*Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017, se va realiza astfel:*

a) *în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;*
b) *în al doilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;*

c) *în al treilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;*

d) *în al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;*

e) *în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.”*

23. În opinia autorilor excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul la justiție, art. 44 alin. (2) privind garantarea proprietății private, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 115 alin. (4) privind delegarea legislativă.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la critica de neconstituționalitate extrinsecă, formulată prin raportare la prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4), Curtea reține că, potrivit acestei norme constituționale, „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*”. Referitor la condițiile de adoptare a unei ordonanțe de urgență a Guvernului, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, Curtea Constituțională a statuat că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Sintagma „*situații extraordinare*” a fost analizată în jurisprudența Curții Constituționale, care, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, precitată, a reținut implicațiile deosebirii terminologice dintre noțiunea de „*caz excepțional*”, utilizată în concepția art. 114 alin. (4) din Constituție anterior revizuirii, și cea de „*situație extraordinară*”, arătând că, deși diferența dintre cei doi termeni, din punctul de vedere al gradului de abatere de la obișnuit sau comun căruia îi dau expresie, este evidentă, același legiuitor a simțit nevoia să o pună la adăpost de orice interpretare de natură să minimalizeze o atare diferență, prin adăugarea sintagmei „*a căror reglementare nu poate fi amânată*”, consacrand astfel *in terminis* imperativul urgenței reglementării. Prin aceeași decizie, Curtea a reamintit jurisprudența sa pronunțată anterior revizuirii Legii fundamentale, prin care a precizat că de esența cazului excepțional este caracterul său obiectiv, în sensul că „*existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență*” (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998). Curtea a mai arătat, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009,

că, pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție, este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Cât privește condiția urgenței, prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Curtea Constituțională a statuat că „*urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare*”.

25. În cauză, Curtea constată că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 se menționează că reglementarea criticată a fost adoptată „*având în vedere faptul că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 [...] au fost aprobate măsurile privind salarizarea în anul 2016 a personalului din sectorul bugetar, precum și alte măsuri fiscal-bugetare cu impact semnificativ de reducere a cheltuielilor publice, care își încetează aplicabilitatea la data de 31 decembrie 2016*” și „*luând în considerare faptul că în lipsa unei reglementări privind salarizarea personalului din sectorul bugetar pentru anul 2017, începând cu 1 ianuarie 2017 s-ar aplica în integralitate prevederile Legii-cadru nr. 284/2010 [...], ceea ce ar genera inclusiv reduceri ale salariilor pentru unele categorii pe personal*”. Astfel, se precizează că „*se impune prelungirea aplicării unor măsuri prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, și în perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017*”.

26. Având în vedere aceste precizări și ținând cont de jurisprudența sa, Curtea constată că împrejurările menționate în preambulul ordonanței de urgență a Guvernului criticate se pot încadra în conceptul constituțional de „*situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată*”, astfel cum acesta a fost definit în jurisprudența Curții, ca stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pun în pericol un interes public, și anume salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2017.

27. Pe de altă parte, Curtea reține că urgența a fost motivată corespunzător în cuprinsul ordonanței de urgență criticate, menționându-se că aceasta a fost adoptată ținând cont că „*prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 [...] au fost aprobate măsurile privind salarizarea în anul 2016 a personalului din sectorul bugetar, precum și alte măsuri fiscal-bugetare cu impact semnificativ de reducere a cheltuielilor publice, care își încetează aplicabilitatea la data de 31 decembrie 2016*”.

28. Prin urmare, critica privind încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție de către Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 este neîntemeiată, sens în care s-a mai pronunțat Curtea prin Decizia nr. 622 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 17 ianuarie 2020, paragrafele 22 și 23.

29. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea reține că dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 nu au mai constituit, din punct de vedere formal, obiect al controlului de constituționalitate. Însă, în jurisprudența sa, Curtea a mai analizat reglementări cu un conținut normativ identic cu cel al art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, dar aplicabile anterior anului 2017. Astfel de reglementări care au prevăzut eșalonarea succesivă a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite

executorii până la data de 31 decembrie 2011, și în anii 2012—2016, sunt următoarele: art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 230/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011; art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012; art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 19 decembrie 2012; art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013; art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, și art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

30. Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, reținând, în esență, că acestea au în vedere rezolvarea unei situații extraordinare, prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești. Măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Totodată, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eșalonată a titlurilor executorii, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în contextul de criză economică națională și internațională.

31. Referitor la pretinsa încălcare a principiului separației și echilibrului puterilor în stat, prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, Curtea a arătat că pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), coroborate cu cele ale art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești, nu poate fi reținută din moment ce nu se refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci, din contră, acestea sunt recunoscute, iar statul își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai potrivit criteriilor rezonabile și obiective stabilite în actul normativ

contestat. Prin urmare, reglementarea criticată nu este o măsură prin care se interzice nici măcar temporar executarea unei hotărâri judecătorești și, în consecință, nu reprezintă o imixtiune a puterii legislative în procesul de realizare a justiției.

32. Cu privire la critica referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că nu se poate reține existența nici unei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, 1968, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, 1979, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984, paragraful 38, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, 1985, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, paragraful 42, *Larkos împotriva Cipru*, 1999, paragraful 29, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004, paragraful 24). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei 1968, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004).

33. Or, Curtea Constituțională a reținut că măsura contestată urmărește un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. În aceste condiții, Curtea a constatat că situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic (a se vedea în acest sens Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, precitată, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 24 din 17 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 29 februarie 2012, și Decizia nr. 384 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 noiembrie 2013).

34. Referitor la critica raportată la art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 nu se refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci, din contră, aceasta se recunoaște și legiuitorul își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai potrivit criteriilor rezonabile și obiective stabilite în actul normativ contestat. Este adevărat că prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, Curtea a reținut că procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau al altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația. Însă, așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, precitată, reglementarea

criticată nu este o măsură prin care se interzice nici măcar temporar executarea unei hotărâri judecătorești.

35. Totodată, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, este adevărat că autoritățile statale nu se pot prevala de lipsa fondurilor necesare executării unei hotărâri judecătorești îndreptate împotriva sa, dar, în situații de excepție, cum ar fi îndatorare excesivă, încetare de plăți, dificultăți financiare deosebite, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, a apreciat că stabilirea unui termen rezonabil pentru executare este o măsură ce intră în marja de apreciere a statului, respectând atât dreptul de acces la justiție, cât și dreptul la un proces echitabil (sub aspectul duratei procedurii).

36. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. Executarea eșalonată a unor titluri executorii ce au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea *uno ictu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare pe care Guvernul o poate aplica.

37. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 44 din Constituție referitor la dreptul de proprietate privată, prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, precitată, Curtea a reținut că instanța

de contencios al drepturilor omului a statuat că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și că neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie deci o atingere a dreptului reclamantului la respectarea bunurilor, ca și faptul că lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament (*Ambruosi împotriva Italiei*, 2000, *Burdov împotriva Rusiei*, 2002).

38. Însă Curtea a reținut că Guvernul, prin adoptarea reglementării criticate (art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar), nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate privată.

39. Față de cele de mai sus, nu a putut fi reținută nici încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

40. Având în vedere această jurisprudență referitoare la dispoziții cu conținut normativ identic cu cel al art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, însă aplicabile altor perioade de timp, se impun aceleași considerente și aceeași soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate.

41. De altfel, Curtea mai reține că, în același sens, s-a pronunțat recent asupra dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 prin Decizia nr. 365 din 16 iunie 2020*), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Claudia Mocinică, de Sorin Pantelimon Pănescu, de Angela Purcaru, de Ion Băloi, de Camelia Monica Boeriu, de Creola Enoiu, de Mariana Blendea, de Teodora Stănculete, de Maria C. Popescu și de Claudia Carla Popescu în dosarele nr. 7.222/318/2018, nr. 8.858/318/2018, nr. 7.784/318/2018, nr. 7.965/318/2018, nr. 7.354/318/2018, nr. 7.786/318/2018, nr. 7.220/318/2018, nr. 7.355/318/2018, nr. 7.966/318/2018 și nr. 8.860/318/2018 ale Judecătoriei Târgu Jiu — Secția civilă, precum și de Adriana Tomulescu în Dosarul nr. 7.221/318/2018 al Tribunalului Gorj — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgu Jiu — Secția civilă și Tribunalului Gorj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

*) Decizia nr. 365 din 16 iunie 2020 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 18 august 2020.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Strategiei de dezvoltare a infrastructurii turistice a Ministerului Tineretului și Sportului pentru perioada 2020—2025

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 25 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă următoarea hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia de dezvoltare a infrastructurii turistice a Ministerului Tineretului și Sportului pentru perioada 2020—2025, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea necesară îndeplinirii măsurilor prevăzute în Strategia de dezvoltare a infrastructurii turistice a Ministerului Tineretului și Sportului pentru perioada 2020—2025 se realizează de către fiecare instituție sau autoritate publică responsabilă pentru implementare, prin absorbția fondurilor europene nerambursabile și asigurarea resurselor financiare necesare pentru cofinanțarea publică a proiectelor finanțate din această sursă, în limita fondurilor aprobate anual în bugetul de stat.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul tineretului și sportului,
Marian Ionuț Stroe

Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet,
secretar de stat

Ministrul fondurilor europene,
Ioan Marcel Boloș

Ministrul economiei, energiei și mediului
de afaceri,

Virgil-Daniel Popescu
p. Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Ioan Burduja,
secretar de stat

Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

p. Ministrul culturii,
Camelia Veronica Marcu,
secretar general

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării
și administrației,
Ion Ștefan

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 872.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 972 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare,
de către domnul Adrian-Daniel Găvruta a funcţiei publice
vacante din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar
general adjunct al Ministerului Transporturilor,
Infrastructurii şi Comunicaţiilor**

Având în vedere propunerea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii şi Comunicaţiilor formulată prin Adresa nr. 42.896 din 14.10.2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/22.681/A.T. din 14.10.2020, precum şi Adresa Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici nr. 34.241/2020,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. b) şi f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) şi art. 530 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 25 octombrie 2020, domnul Adrian-Daniel Găvruta, şef serviciu la Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Timiş, exercită, cu caracter temporar, prin detaşare, funcţia publică vacantă din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general adjunct al Ministerului Transporturilor, Infrastructurii şi Comunicaţiilor pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

Bucureşti, 21 octombrie 2020.
Nr. 349.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.790 din 19.10.2020

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 1.071 din 12.10.2020

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 868/542/2011 privind aprobarea modelului unic al biletului de trimitere pentru investigații paraclinice utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și a Instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a biletului de trimitere pentru investigații paraclinice utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate

Având în vedere Referatul de aprobare nr. NT 10.501 din 19.10.2020 al Ministerului Sănătății și nr. DG 3.939 din 9.10.2020 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 868/542/2011 privind aprobarea modelului unic al biletului de trimitere pentru investigații paraclinice utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și a Instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a biletului de trimitere pentru investigații paraclinice utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 1 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— În anexa nr. 2, la litera C secțiunea „Câmpul 3 — «Cod diagnostic»”, punctul (ii), după notă se introduce o nouă notă, nota 2, cu următorul cuprins:

„NOTA 2:

Pentru situațiile în care se recomandă investigații paraclinice necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu COVID-19 după externarea din spital sau investigații medicale paraclinice necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu boli oncologice, diabet zaharat, boli cardiovasculare, boli rare, boli neurologice și boli cerebrovasculare — pentru afecțiunile respective, medicul care face recomandarea va menționa pe formularul biletului de trimitere, după caz, următoarele:

— «Monitor 1» — dacă investigațiile paraclinice se recomandă pentru monitorizarea pacienților diagnosticați cu COVID-19 după externarea din spital;

— «Monitor 2» — dacă investigațiile paraclinice se recomandă pentru monitorizarea pacienților diagnosticați cu boli oncologice;

— «Monitor 3» — dacă investigațiile paraclinice se recomandă pentru monitorizarea pacienților cu diabet zaharat;

— «Monitor 4» — dacă investigațiile paraclinice se recomandă pentru monitorizarea pacienților diagnosticați cu boli cardiovasculare;

— «Monitor 5» — dacă investigațiile paraclinice se recomandă pentru monitorizarea pacienților diagnosticați cu boli rare;

— «Monitor 6» — dacă investigațiile paraclinice se recomandă pentru monitorizarea pacienților diagnosticați cu boli neurologice;

— «Monitor 7» — dacă investigațiile paraclinice se recomandă pentru monitorizarea pacienților diagnosticați cu boli cerebrovasculare,

aplicând totodată semnătura și parafa.

Pentru recomandarea investigațiilor paraclinice necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu COVID-19 după externarea din spital sau a investigațiilor medicale paraclinice necesare monitorizării pacienților diagnosticați cu boli oncologice, diabet zaharat, boli cardiovasculare, boli rare, boli neurologice și boli cerebrovasculare — pentru afecțiunile respective, medicul care face recomandarea va întocmi bilet de trimitere distinct.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și este aplicabil începând cu luna octombrie 2020.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**privind acordarea recompenselor polițiștilor de penitenciare și absolvenților instituțiilor de învățământ prevăzute la art. 13 alin. (2) și (5) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare**

În conformitate cu prevederile art. 115 alin. (1) și (2) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere și faptul că măsurile luate la nivelul unităților poliției penitenciare în scopul prevenirii și limitării infectărilor cu virusul SARS-CoV-2 au avut drept rezultat prevenirea introducerii virusului în rândul populației penitenciare pentru o lungă perioadă de timp, ceea ce reprezintă o performanță remarcabilă, rezultatul unui management profesionist și dedicat, dar și al unei colaborări strânse cu angajații și organizațiile sindicale,

ministrul justiției emite următorul ordin:

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Pentru îndeplinirea exemplară a atribuțiilor de serviciu, polițiștilor de penitenciare li se pot acorda recompense morale sau materiale, în condițiile stabilite prin prezentul ordin.

(2) Absolvenților instituțiilor de învățământ prevăzute la art. 13 alin. (2) și (5) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, declarați „șef de promoție” li se vor acorda recompense materiale cu ocazia absolvirii, stabilite prin prezentul ordin.

CAPITOLUL II**Recompensarea polițiștilor de penitenciare**

Art. 2. — (1) Pot fi recompensați polițiștii de penitenciare care nu se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare.

(2) Recompensele se acordă la propunerea fundamentată și motivată în scris a șefului ierarhic nemijlocit, conform modelului din anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, care va cuprinde și tipul de recompensă propus.

(3) Propunerea de acordare a recompensei se analizează în consiliul de conducere al unității penitenciare respective. În urma analizei se stabilesc propunerile finale asupra cărora urmează să se pronunțe persoana competentă potrivit art. 4.

Art. 3. — Polițiștilor de penitenciare li se pot acorda următoarele recompense:

- a) mulțumiri;
- b) felicitări;
- c) însemne onorifice, diplome de merit și distincții;
- d) titluri de onoare.

Art. 4. — (1) Competența de acordare a recompenselor prevăzute la art. 3, inclusiv stabilirea tipului de recompensă, revine:

a) ministrului justiției, pentru directorul general și directorii generali adjuncți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor, directorii din sistemul administrației penitenciare și directorii direcțiilor din Administrația Națională a Penitenciarelor, precum și pentru personalul din Ministerul Justiției;

b) directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, pentru directorii adjuncți din unitățile subordonate și pentru personalul din Administrația Națională a Penitenciarelor, cu excepția celui prevăzut la lit. a);

c) directorilor unităților subordonate, pentru personalul din subordinea acestora, cu excepția celui prevăzut la lit. b).

(2) Recompensele se acordă cu obiectivitate, în mod echitabil și principal.

Art. 5. — (1) Recompensele se acordă fără părtinire, diferențiat și, după caz, individual sau în grup.

(2) Pentru aceeași faptă se acordă o singură recompensă.

Art. 6. — Mulțumirile pot fi verbale sau scrise și se acordă pentru îndeplinirea în condiții foarte bune a atribuțiilor și misiunilor și se pot aduce la cunoștință individual sau în fața personalului.

Art. 7. — Felicitările pot fi scrise sau verbale și se acordă pentru îndeplinirea deosebită a atribuțiilor și misiunilor și se aduc la cunoștință individual sau în fața personalului.

Art. 8. — Însemnele onorifice de tipul ecusoanelor, insinelor, medaliilor sau altele asemenea, diplomele de merit și distincțiile se acordă pentru obținerea de rezultate foarte bune la absolvirea unor cursuri, competiții sportive, manifestări cultural-artistice și sociale cu prilejul unor aniversări și al finalizării unor acțiuni sau misiuni, precum și în situația încetării raporturilor de serviciu pentru motive neimputabile.

Art. 9. — Titlurile de onoare se conferă pentru acte de eroism, curaj deosebit, devotament și pentru merite deosebite în îndeplinirea unor atribuții și misiuni.

CAPITOLUL III**Recompensarea absolvenților instituțiilor de învățământ prevăzute la art. 13 alin. (2) și (5) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare**

Art. 10. — (1) Absolvenților instituțiilor de învățământ superior pentru pregătirea polițiștilor de penitenciare — curs de zi, declarați „șef de promoție” pe facultate, li se acordă, din bugetul Administrației Naționale a Penitenciarelor, recompense materiale constând în premii în bani și/sau obiecte.

(2) Absolvenților instituțiilor de învățământ pentru pregătirea agenților de poliție penitenciară, declarați „șef de promoție”, li se acordă, din bugetul Administrației Naționale a Penitenciarelor, recompense materiale constând în premii în bani și/sau obiecte.

(3) Recompensele prevăzute la alin. (1) și (2) se acordă cu respectarea dispozițiilor legale cuprinse în actele normative care reglementează condițiile de acordare a premiilor. Valoarea recompenselor acordate potrivit alin. (1) și (2) nu poate depăși 500 lei pentru un absolvent.

(4) Competența de acordare a recompensei, inclusiv stabilirea tipului de recompensă, revine directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, la propunerea Direcției management resurse umane.

CAPITOLUL IV
Dispoziții finale

Art. 11. — Titlurile de onoare, însemnele onorifice, diplomele de merit și distincțiile ce pot fi acordate polițiștilor de penitenciare, elementele de compoziție, materialul, forma

grafică a pieselor și figurilor heraldice folosite, dimensiunile, cromatica și, de la caz la caz, panglicile sau baretele care le individualizează se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

Art. 12. — (1) Evidența recompenselor se ține conform Sistemului de evidență a datelor pentru personalul din sistemul administrației penitenciare, stabilit prin ordin al ministrului justiției.

(2) Premiile se acordă polițiștilor de penitenciare în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile privind salarizarea și sunt luate în evidență ca recompense, conform alin. (1).

Ministrul justiției,
Marian Cătălin Predoiu

București, 13 octombrie 2020.
Nr. 3.980/C.

ANEXĂ

PROPUNERE DE ACORDARE A RECOMPENSEI
— model —

Unitatea	
Numele și prenumele beneficiarului recompensei	
Gradul profesional	
Funcția	
Fapta pentru care se propune recompensa	
Recompensa propusă	
Implicații instituționale	

Semnătura șefului ierarhic,

.....

_____

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

